

Σώπα σώπα, κυρὰ ξαθή, τί σ' ἔχω φιλημένη
'ς τὸ στήθος καὶ 'ς τὸ μάγουλο καὶ 'ς τὸ δαχτυλοφρύδι
Σαμακόβ.

γαϊτανοφρυδοῦσα ἐπίθ. θηλ. σύννηθ. γαϊτανου-
φρυδοῦσα βόρ. ιδιῶμ. γατανοφρυδοῦσα Ἰων. (Ἐρυθρ.)
Κύπρ. Χίος κ. ἄ. γατανοβρυδοῦσα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γαϊτάνι καὶ φρύδι καὶ τῆς παρα-
γωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν
Ἀθηνᾶ 37 (1925) 180 κέξ.

Ἡ ἔχουσα φρύδια κανονικὰ καὶ λεπτὰ καθὼς γαι-
τάνι, γαϊτανοφρύδα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Καὶ μὴ κοκκινομάγουλη καὶ γαϊτανοφρυδοῦσα
ρίχνει τὴ μπόλγα χαμηλὰ καὶ σκέπασε τὸ φρύδι
Πελοπν. (Βασαρ.)

Δὲν ἔχουν ἰδοῦν τὰ μάτια μου τέτοια μαυροματουῦσα,
τέτοια δαχτυλιδόστομη καὶ γαϊτανοφρυδοῦσα
Κέρκ.

Κόρη ξαθομαλλοῦσα μου καὶ γατανοφρυδοῦσα,
μέσα 'ς τὸν Ἄδη κείτσαι πέντε μερῶ λοχοῦσα
Ἐρυθρ.

Γιὰ σου, μηλζὰ μου κόττινη τῶα γατανοφρυδοῦσα,
τῶ' ἐσ' ὅταν ἐγεννήθηκες οὐλ-λα τὰ δέντρ' ἀθκυοῦσαν
Κύπρ. Πβ. γαϊτανοφρυδοῦσα, γαϊτανοφρύδης.

γαϊτάνωμα τό, Πελοπν. (Πάτρ.) κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν.
Δημητρ. γαϊτάνουμα Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαϊτανώνω.

1) Διακόσμησις ἐνδύματος με γαϊτάνι ἐνθ' ἄν. 2)
Κόσμημα ἐνδύματος με γαϊτάνι ἐνθ' ἄν.: Φρ. Φρέσκα
χρόνια καὶ παλαιὰ γαϊτανώματα (ἐπὶ προσώπου ἀπροόπτως
ἐμφανιζομένου μετ' ἀπουσίαν μακροῦ χρόνου, συνών. φρ.
σάν τὰ χιόνια) Πελοπν. (Πάτρ.)

γαϊτανώνω πολλαχ. γαϊτανώνου πολλαχ. βόρ. ιδιῶμ.
γαϊτάνωνω Πόντ. (Κερασ. Σταυρ.) Μετοχ. καϊτανωμένος
Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γαϊτάνι.

1) Ποικίλλω, κοσμῶ ἔνδυμα ἢ ἄλλο τι με γαϊτάνι
πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σταυρ. Τραπ.): Γαϊτανώνω
τὸ φουστάνι. Μετοχ. καϊτανωμένος ὡς ἐπιθετικὸς προσ-
διορισμὸς ἀετοῦ ἄνευ ὠρισμένης σημασίας ἐν ἄσμ.

Τρεῖσοι ἄγτοί, τρεῖσοι ἄγτοί, τρεῖσοι καϊτανωμένοι,
ἔγκαν φαεῖν, ἔγκαν ποτήν, κάθουν καὶ τρών καὶ πίν'νε
Πόντ. (Τραπ.) β) Παθ. πλαισιώνομαι Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Σκυρ. κ. ἄ.: Ἄσμ.

Ἀφόντες ἐχτίστ' ὁ οὐρανὸς τὸ' ἐθεμελιώθη ὁ κόσμος
τὸ' ἐγαϊτανώθη ἢ θάλασσα τριγῦρο με τὴν ἄμμο,
τότε ἀγάπα ὁ νεὸς τὴ νεὰ τὸ' ἢ μάννα του δὲ θέλει
Σκυρ. 2) Μεταφ. πείθω, καταφέρω τινὰ νὰ κάμῃ τι
πρὸς τὸ συμφέρον μου Σάμ.: Κοίταξι νὰ τοὺν γαϊτανώσης.

γαϊτανωτής ὁ, (Νέα Ἐστία 11, 5)

Ἐκ τοῦ ρ. γαϊτανώνω.

Ράπτης εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὴν διακόσμησιν
ἐνδύματος με γαϊτάνι.

γαϊτανωτός ἐπίθ. πολλαχ. γαϊτανωτός Κῶς.

Ἐκ τοῦ ρ. γαϊτανώνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ωτός.

Ὁ κεντημένος ἢ κοσμημένος με γαϊτάνι: Γαϊτανωτὸ
φουστάνι.

γαῖττα ἡ, Ζάκ. Ἡπ. Ἰθάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ.
Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Βλαστ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gavetta* = πινάκιον ξύλινον
ἐν τῷ ὁποίῳ τρώγουν οἱ ναῦται πλοίου.

1) Μονόξυλον μικρὸν Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Πλοιά-
ριον ἀλιευτικὸν ἱστιοφόρον Ζάκ. Ἡπ. Ἰθάκ. Κέρκ. Κε-
φαλλ. Παξ. — Λεξ. Βλαστ.

γαῖττίτσα ἡ, Πελοπν. (Μεσο.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖσ. γαῖττα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίτσα.

Μικρὰ γαῖττα, ὁ ἰδ. Συνών. γαῖττοπούλλα.

γαῖττομάννα ἡ, Ἰθάκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γαῖττα καὶ μάννα.

Μεγάλῃ γαῖττα, ὁ ἰδ.

γαῖττοπούλλα ἡ, Κέρκ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖσ. γαῖττα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -πούλλα.

Γαῖττίτσα, ὁ ἰδ.

γαλὰ ἐπιφών. Θράκ. (Μάδυτ.)

Λέξις πεποιημένη.

Λέγεται κατ' ἐπανάληψιν γαλὰ γαλὰ ὑπὸ τῶν μητέ-
ρων ὡς λέξις παιδική πρὸς τὰ τέκνα των, ὅταν θέλουν
νὰ τὰ λούσουν.

γάλα τό, κοιν. γάαλα Σέριφ. γάλαν Ἰκαρ. Κύπρ.
Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Πλάταν. Σάντ.
Τραπ. Τρίπ. Χαλδ.) Ρόδ. γάλας Ἀθῆν. (παλαιότη.) Εὐβ.
(Ἀνδρων. Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Ἰων. (Καρσμπ.) Κῶς Λυκ.
(Λιβύσσ.) Μέγαρ. Μεγίστ. Προπ. (Κύζ.) Σκυρ. Σύμ. Χίος
(Καρδάμ. Πυργ.) κ. ἄ. γάλα Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Μα-
λακ.) γάονα Νάξ. (Βόθρ. Σκαδ.) ἄονα Νάξ. (Βόθρ.)
ἄονα Νάξ. (Κορων. Φιλότ.) ἄαλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄα
Νάξ. γά Καπ. (Φάρας.) Τσακων. βάλα Κάρπ. Γε-
νικ. τοῦ γαλάτου καὶ γαλατιοῦ κοιν. Πληθ. γάλιτα Πόντ.
(Ὁφ.) γάλ'τα Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. οὖσ. γάλα. Τὸ γάλας κατ' ἀναλογ. τοῦ κρέας
κατὰ ΓΧατζιδ. MNE 2, 442 καὶ 462. Ὁ τύπ. καὶ μεσν.
Πβ. Διήγ. παιδιόφρ. στ. 597 (ἐκδ. Wagner 161) «ἀκόμη
καὶ τὸ γάλας μου μεῖζον τοῦ ἐδικοῦ σου».

1) Τὸ ἐκ τῶν μαστῶν τῆς γυναικὸς καὶ τῶν μαστο-
φόρων ζώων ἐκκρινόμενον θρεπτικὸν λευκὸν ἢ ὑποκίτρι-
νον ὑγρὸν κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Μαλακ.
Φάρας.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Σάντ.
Τραπ. Τρίπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀσπρο σάν τὸ γάλα (ἐπὶ
πράγματος λευκοτάτου). Γάλα τοῦ κουτιοῦ (τὸ ἀποστειρω-
μένον καὶ συμπυκνωμένον) κοιν. || Φρ. Τὸ στόμα του μυ-
ρίζει ἀκόμα γάλα (ἐπὶ τοῦ μικροῦ τὴν ἡλικίαν καὶ ἀπεί-
ρου). Ἀρνί - μωσκάρι τοῦ γάλατος (τὸ θηλάζον ἔτι). Πο-
δαράκια τοῦ γαλάτου ἀρνῆσι (ποδαράκια μικροῦ ἀρνιοῦ).
Μέλι γάλα (ἐπὶ συμφυλίωσης ἢ ἄκρας συμπνοίας, οἶον:
ἔγιναν μέλι γάλα ἢ ἔγιναν ὅλα μέλι γάλα, εἶναι ὅλα μέλι
γάλα, τὰ βρῆκα ὅλα μέλι γάλα κττ.) Ἐφτυσα ἢ μαρτύρησα
τῆς μάννας μου τὸ γάλα (ἐταλαιπωρήθην πολὺ). Τοῦ πουλ-
λοῦ τὸ γάλα (ἐπὶ σπανίων καὶ πολυτίμων ἐδεσμάτων,
συνών. ἀρχ. «ὀρνίθων γάλα»). Σὰν τὴ μνῆγα μέσ' 'ς τὸ γάλα
(ἐπὶ πράγματος ἀναρμόστου) κοιν. Ἀνθρώπος τοῦ γάλα-
τος (πεπαισμένως ἐπὶ ἀνθρώπου λεπτοφυοῦς, ὃχι χειρο-
δυνάμου) πολλαχ. Χοντρὸ γάλα (τὸ περιέχον πολὺ βούτυ-
ρον, τὸ παχὺ) Πελοπν. (Μαζαίικ.) Πήζω τὸ γάλα (τυρο-
κομῶ) αὐτόθ. Ἀρνί ἀπ' τοῦ γάλα (τὸ θηλάζον ἔτι) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.) Χυμένον γάλα (ἐπὶ ἀνθρώπου ἀναξίου καὶ
εὐτελοῦς) Εὐβ. (Στρώπον.) Τὸν ἔσφιξαν τὰ γάλατα (ἐπὶ τοῦ

